

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 2 0 4 6 - 0 / 2019	
Érkezett: 2019 DEC 20.	
Példány: 1	Kezelőiroda: db
Melléklet:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

Magyar Munkáspárt (0100/Pk.60682/1989, 01-02-0000784, székhely: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51/A., képviseli: Dr. Thürmer Gyula, titkarsag@munkaspарт.hu) **Kérelmező**

kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság

1. az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint a jelen alkotmányjogi panaszunk alapján vizsgálja felül a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság döntésének az Alaptörvénnyel való összhangját;
2. az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b) pontja szerint a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében semmisítse meg az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntéseket, így a hatályában fenntartott Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság döntését is.

Nyilatkozunk, hogy

3. az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ában foglaltaknak megfelelően az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti alkotmányjogi panasszal azért fordulunk a Tisztelt Alkotmánybírósághoz, mivel a panaszolt alaptörvény-ellenes bírói döntésekkel szemben egyedi ügyben érintett személyként, az ügy érdemében hozott döntés, illetve a bírósági eljárást befejező döntés
 - a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
 - b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette
4. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszunkat Közvetlenül és az első fokon eljárt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján is előterjesztjük.

Alkotmányjogi panasz indítvány

I.

Kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság semmisítse meg:

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 21.K.32.049/2017/8. számú ítéletét (1. m.), továbbá
- a KÚRIA Kfv.IV.37.752/2018/8. számú – 2019. 10. 21.-én kézbesített – ítéletét (2. m.).

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot állapítsa meg, hogy a fenti határozatok az

Alaptörvény

- 1.1. R. cikk (2) bekezdésébe ütközés miatt, mely szerint Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek (az eljárt bíróságok az általuk ismert közokirati tények indokolás nélküli mellőzésével minden jogszabály alkalmazásának alapfeltételét sértették meg a támadott eljárásukban).

- 1.2. V. cikkbe ütközés miatt, mely szerint Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához (ez vonatkozik arra az esetre is, ha a támadás törvénysértő jogi eljárásban jelenik meg).
- 1.3. VI. cikk (1) bekezdésébe ütközés miatt, mely szerint Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és **jó hírnevét** tiszteletben tartsák (a jelen esetben a jóhírnév evidens részét képezi, hogy magát a felperes személyét, önazonosságát alapos ok nélkül ne lehessen megkérdőjelezni, különösen, ha ez több évtizedes létezés és hivatalos nyilvántartási adatok alapján nem csak bizonyított, de köztudomású is).
- 1.4. XIII. cikk (1) bekezdésbe ütközés miatt, mely szerint Mindenkinek joga van a **tulajdonhoz** és az örökléshez (a tulajdonhoz való jog csak akkor nyilvánulhat, ha azt önkényesen, jogszabályi feltételek hiányában elvonni nem lehet).
- 1.5. XV. cikk (1) bekezdésébe ütközés miatt, mely szerint (1) A törvény előtt mindenki egyenlő (ez a jogi személyek estén is kiemelkedő jelentőségű alapjog, melyet a közokiratok tartalmával ütköző, a felperes személyére vonatkozó, önazonosságát is sértő ítéletbe foglalt valótlan jogi tényállás felvétele súlyosan sért).
- 1.6. XXIV. cikk (1) bekezdésébe ütközés miatt, mely szerint Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni (az eljáró bíróságok a közhiteles nyilvántartásból általuk tudott vagy tudni kellett, közokiratba foglalt jogi tényeket önkényesen mellőzték).
- 1.7. A 28. cikk előírja, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

fenti rendelkezéseivel ellentétesek, ezért azokat semmisítse meg.

II.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 21.K.32.049/2017/8. számú ítélete valamint a KÚRIA Kfv.IV.37.752/2018/8. számú ítélete az alábbi indokok miatt alaptörvény-ellenes.

Kérelmünk indoklásaként az alábbiakat adjuk elő:

I. A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2019. szeptember 17. napján meghozott Kfv.IV.37.752/2018/8. számú, 2019. október 21-én kézbesített ítélete, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 21.K.32.049/2017/8. számú ítéletére kiható hatállyal.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

- 2.1. R. cikk (2) bekezdése szerint Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.
- 2.2. V. cikk szerint Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.
- 2.3. VI. cikk (1) bekezdése szerint Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és **jó hírnevét** tiszteletben tartsák.
- 2.4. XIII. cikk (1) bekezdése szerint Mindenkinek joga van a **tulajdonhoz** és az örökléshez
- 2.5. XV. cikk (1) bekezdése szerint A törvény előtt mindenki egyenlő.
- 2.6. XXIV. cikk (1) bekezdése szerint Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.
- 2.7. A 28. cikk előírja, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a

jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

3. Az Alkotmányjogi panasz befogadhatóságnak Abtv.-ben foglalt kritériumainak való megfeleltetés

3.1. Formai kritériumok:

- 3.1.1. Abtv. 30. § (1) bekezdés szerint a végzést a kérelmező 2019. 10. 21-én vette át.
- 3.1.2. Az Ab. panasz megfelel az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt, az indítványokkal szemben támasztott formai követelményeknek, mivel:
 - 3.1.2.1. A támadott bírói döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó részére jogorvoslati lehetőség nincs;
 - 3.1.2.2. Indítványozó megjelölte az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit (Panasz I. rész 1.1. - 1.7. pont, 2.1.-2.7. pont);
 - 3.1.2.3. Indítványozó megjelölte a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2019. szeptember 17. napján meghozott Kfv.IV.37.752/2018/8. számú és 2019. október 21-én kézbesített ítéletét.
 - 3.1.2.4. Az Alaptörvény ellenességre vonatkozó okfejtést az 5. pontban foglaltak tartalmazzák;
 - 3.1.2.5. Indítványozó kifejezett kérelme a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2019. szeptember 17. napján meghozott Kfv.IV.37.752/2018/8. számú ítéletének alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére lett előterjesztve;
 - 3.1.2.6. Az Abtv. 27. § szerinti érintettségét az indítványozónak a támadott ítéletekben és azok alapját képező beadványokban megjelölt, a Magyar Munkáspártot megillető, ingatlan-nyilvántartási bejegyzésen nyugvó ügyféli jog, az ehhez elválaszthatatlanul kapcsolódó eljárásjogi garanciális szabályok alkalmazásának elhagyása (kézbesítés, fellebbezési jog) adja.
 - 3.1.3.7. Az Abtv. 27. §-a szerinti bírósági támadott döntések anélkül mellőzték a közokiratokba foglalt közhiteles nyilvántartás tartamának elfogadását, hogy erre jogszabályi felhatalmazásuk lett volna.
 - 3.1.3.8. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt:
 - 3.1.3.8.1. bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy
 - 3.1.2.8.2. alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

[1] Bár e két előbbi követelmény vagylagos, jelen ügy befogadását mindkét szempont alátámasztja. Az alkotmányjogi panasz ugyanis annak vizsgálatára irányul, hogy az eljáró bíróság(ok) a támadott döntésekkel olyan jogértelmezést fogadtak-e el, illetve e jogértelmezés alapján olyan döntést hoztak-e, amellyel az indítványozónak – jelen eljárásban panaszos –, az Alaptörvény fent megjelölt cikkelyeit, illetve abban foglalt alapjogait alaptörvény-ellenesen (*I. cikk szerinti integritást, R. cikk (2) bekezdése szerinti Alaptörvény és a jogszabályok mindenre kötelező mivoltát, a XV. cikk (1) bekezdés szerinti törvény előtti egyenlőséget, a XXIV. cikk szerinti tisztességes eljáráshoz, és a döntések valós indokolásához való jogot, a XXVIII. cikk szerinti jogorvoslati joghoz való alapjog közigazgatási eljárásban történt következmény nélküli elvonása*) korlátozták-e.

4. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

[2] Az Abtv. 27. § szerinti érintettségét az indítványozónak az adja, hogy a támadott ítéletekben felperesként rögzített személy, azonos személy a közhiteles ingatlan-nyilvántartásban évtizedeken át és 1993. áprilisig egyedüli tulajdonosként nyilvántartott kérelmező személlyel. **A felperes és a [REDACTED] hrsz-ú ingatlan papíralapú tulajdoni lapján (3. m.) első helyen bejegyzett tulajdonos személyegyeztetése az indítványozó ügyféli státuszát igazolja, amelyet a közigazgatási szerv az ügyféli joghoz kapcsolódó jogorvoslati joggal együtt elvont.** A bíróságok indokolása azt mutatja, hogy ezen ügydöntő tény annak ellenére elkerülte a figyelmüket, hogy az indítványozó hiánytalanul becsatolta a személyegyeztetést bizonyító azon bírósági közokiratokat (4-7. m.) hivatkozva az azon alapuló közhiteles nyilvántartási adatokra, amelyek a felperes (MSZMP = Magyar Munkáspárt) és a papíralapú tulajdoni lapon első helyen bejegyzett tulajdonos (MSZMP)

személyegyezőségét igazolta. A bizonyított személyegyezőség azonban nem került – de nem is kerülhet – megdöntésre.

[3] **A tényállás**

1. Az indítványozó Magyar Munkáspárt, 1993. március 03-át megelőzően évtizedeken át, így az Egyesülési jogról (Etv.) szóló 1989. évi II. törvény 1989. január 24-i hatályba lépésekor is jogi személyként működött Magyar Szocialista Munkáspárt hosszú, MSZMP rövid néven.
2. Az Etv. hatályba lépésekor is már jogi személy Magyar Szocialista Munkáspárt 1989. november 08-án kérte a Fővárosi Bíróságtól a nyilvántartásába vételét (8. m.), mint 1956-tól MSZMP névvel működő jogalany, külön kiemelve azt, hogy tagsággal rendelkező nem új jogalany bírósági bejegyzéséről van szó.
3. A Fővárosi Bíróság a jogi személy MSZMP indítványozótól 1989. 11. 08-án átvett kérelmet **Pk.60.682** ügyszámra érkezett. A bíróság a kérelemnek helyt adó határozatot hozott Pk.60.682/2. számon (4. m.), amellyel **784** sorszám alatt a – már 1989. január 24-én is jogi személy – Magyar Szocialista Munkáspártot az Etv. alapján a társadalmi szervezetek nyilvántartásába vette. A bíróság általi nyilvántartásba vétel is azt bizonyítja, hogy az Etv. hatályba lépésekor is jogi személy MSZMP indítványozóra az Etv. 22. §-a vonatkozik („Az e törvény hatálybalépésekor működő és nyilvántartásba nem vett társadalmi szervezetek 1989. december 31-ig kérhetik nyilvántartásba vételüket. Ennek elmulasztása esetén a társadalmi szervezetet megszűntnek kell tekinteni”). Tehát a jogi személy MSZMP 1989. december 31-ét megelőzően eredménnyel kérte a bíróság általi nyilvántartásba vételét, ezért az Etv. értelmében nem kellett megszűntnek tekinteni. Az indítványozót (felperes) a Fővárosi Bíróság az 1989-es kérelemnek helyt adó döntéssel nyilvántartásba vette, a Fővárosi Törvényszék a mai napig is a fenti 1989-es egyedi azonosító számokon jogfolytonosan tartja nyilván.
4. Az indítványozó – eredeti, 1989 előtt is évtizedeken át használt elnevezése szerint – Magyar Szocialista Munkáspárt a közhiteles ingatlan-nyilvántartásban első helyen bejegyzett tulajdonosként szerepelt MSZMP Központi Bizottsága néven a Budapest V. kerület [redacted] ingatlan (3. m.) tekintetében 1993. 04. 21. napjáig .
5. A Fővárosi Kerületek Földhivatala 1993. 04. 21-én kelt 94.733/1993. számú határozattal (9. m.) törölte a(z) (Pk.60.682 ügyszámú és 784 sorszámú) MSZMP KB bejegyzett tulajdonjogát, és a [redacted] hrsz-ú belterületi ingatlanra a (Pk.60.754 ügyszámú és 564 sorszámú) Magyar Szocialista Párt tulajdonjogát vezette be „jogutódlás” jogcímen. Magyar Szocialista Párt név alatt a Fővárosi Bíróság először csak 1989. 11. 16-án érkezett kérelmet Pk.60.754 ügyszámon (10. m.), amely mai napig változatlan ügyszám is jól láthatóan nem azonos a bíróság által az indítványozónak adott mai napig is úgyszintén változatlan Pk.60.682 ügyszámmal sem.
6. **Az indítványozó** – a fentiekben rögzítettekkel egyezően – már az Etv. 1989. 01. 24-i hatályba lépését megelőzően is több évtizeden keresztül jogi személy volt, a mai napig nem szűnt meg, jogalanyisége nem változott. Az indítványozó 1989-es kérelemre történt bíróság általi nyilvántartásba vétele és a most is azonos számokon való változatlan nyilvántartásban léte az indítványozó jogalanyiségének a folyamatos meglétét bizonyítja, ami fogalmilag kizárja az indítványozó – csak állított – szervezeti jogutódjának létezését, a jogutódlást.
7. A csak állított szervezeti jogutódlás hivatkozással ütközően a Fővárosi Törvényszék által – az indítványozó szervezeti irataitól teljesen elkülönülten – kezelt Magyar Szocialista Párt (MSZP) 1989. 11. 16-án érkezett szervezeti iratai azt bizonyítják, hogy az MSZP-t 28 magánszemély alapította (11-14. m.) 1989 novemberben. Ez a két tény fogalmilag kizárja azt, hogy a magánszemélyek által alapított új társadalmi szervezet (MSZP) szervezeti jogutódja lehessen bármely – az Etv. hatályba lépésekor is már – létező jogi személynek, így akár az indítványozó MSZMP-nek. Ettől eltérő tudomása senkinek nem lehetett és nem lehet. Az MSZP-t a Fővárosi Bíróság az 1989. 11. 21-én kelt Pk.60.754/1. számú végzéssel (15. m.) vette 564 sorszám alatt nyilvántartásba, ezért az MSZP az Etv. 4. § (1) bekezdés utolsó fordulata alapján 1989. 11. 21-én vált jogi személlyé.

8. A Földhivatal 1993. 04. 21-i keltű 94.733/1993. számú határozatának értesítő részében a kézbesítésre vonatkozó rendelkezés nem tartalmazza az indítványozó, a tulajdonosként bejegyzett MSZMP részére történő kézbesítési utasítást. Annak ellenére nem, hogy a bejegyzett MSZMP KB jog törlése a bizonyított személyegyezőség miatt az indítványozó jogát közvetlenül és alapvetően érinti (*a KGD2010.211. számú jogeset szerint a kötelezően kézbesítendő határozat kézbesítésének elmaradása esetén a közigazgatási eljárás folyamatban lévő ügynek tekintendő*).
9. A fenti tényeket és tényállást igazoló iratok, illetve az egymástól mindenkor elkülönült két jogi személy szervezeti iratain alapuló, a 2011. évi CLXXXI. törvény 86.§ (1) bekezdése szerint közhiteles társadalmi / civil szervezeti nyilvántartási adatok ismertek a földhivatal és az eljáró bírósági szervek előtt. Ezekon kívüli iratok, adatok léteire még csak utalás sincs a határozatokban.
10. A társadalmi / civil szervezetekről a www.birosag.hu oldalon elérhető közhiteles nyilvántartás azt bizonyítja, hogy a Pk.60.682 ügyszámú, 784 sorszámú MSZMP = Magyar Munkáspárt indítványozónak nincs jogutódja, míg a Pk.60.754 ügyszámú, 564 sorszámú MSZP-nek pedig nincs jogelődje. Előző változatlan jogi tényekkel ütközően a jogutód nélküli indítványozó tulajdonát képező ingatlanra a Földhivatal a kötelező okirati bizonyítékok hiánya ellenére mégis szervezeti jogutódként jegyezte be a jogelőd nélküli MSZP tulajdonjogát 1993. 04. 21-én. Többlet tényállás az, hogy a Fővárosi Törvényszék nemperes részlege maga adott ki igazolást a saját peres részlegének megkeresésére 2016. novemberben arról, hogy az MSZP „jogutódlással, jogutódi minőségével kapcsolatos bírósági határozat a szervezet ügyiratában nem lelhető fel” (16. m.). Azaz, a 28 magánszemély által 1989. novemberben alapított MSZP nem volt és nem is lehet jogutódja szervezetileg senkinek.
11. A Fővárosi Törvényszék előtt folyt és a KÚRIA előtt 2018. novemberben zárult le jogerősen egy másik per (29.P.24.146/2017/16., Pfv.VI.21.480/2018/11.), aminek a tárgya a Hauszmann által tervezett [REDACTED] hrsz-ú volt KÚRA épületre vonatkozó használati jog törlése volt. Az épület tulajdonosa a Magyar Állam, míg a kezelő az MSZMP KB volt. Tehát a másik perrel érintett [REDACTED] hrsz-ú és a jelen ügyben szereplő [REDACTED] hrsz-ú V. kerületi belterületi ingatlanra is az MSZMP KB részére volt jog az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezve 1993, illetve 1999-ig. A 29.P.24.146/2017. számú másik perben is alperes MSZP akként nyilatkozott, hogy téves a Magyar Állam felperes azon állítása, miszerint a Magyar Szocialista Munkáspárt kezelői joga nem volt bejegyezve az ingatlan-nyilvántartásba”. „Ugyanis a kezelői jog a Központi Bizottságot illette meg”, azonban a **„Központi Bizottság nem volt különálló jogi személy, ezért a Magyar Szocialista Munkáspártot illette meg a kezelői jog a bejegyzés szerint”** (17. m.). Az MSZP alperes fenti nyilatkozatát a bíróság az elsőfokú ítéletben történt részletes rögzítés mellett fogadta el. Tehát maga a KÚRIA is azt fogadta el 2018. novemberben lezárt másik perben, hogy ahol az ingatlan-nyilvántartásban MSZMP KB javára van jog bejegyezve, ott a bejegyzés szerinti jog tényleges jogosultja az MSZMP, azaz, az 1993 után történt egyszerű névváltozások folytán most Magyar Munkáspárt néven működő indítványozó.
12. Nyomattal hivatkozunk arra a tényre, hogy az 1989. január 24-én hatályba lépett Egyesülési jogról (Etv.) szóló 1989. évi II. törvény értelmében eleve kizárt a társadalmi szervezetek közötti szervezeti jogutódlás (Etv. 20. § „*A társadalmi szervezet megszűnik feloszlással, más társadalmi szervezettel való egyesüléssel, felosztással, illetőleg megszűnésének megállapításával*”), tehát törvényi kizártság folytán sem lehet az indítványozó MSZMP = Magyar Munkáspárt szervezeti jogutódja a – bíróság által tőle minden időben elkülönülten kezelt – Magyar Szocialista Párt.

[4] **Vonatkozó Alaptörvényi rendelkezések megsértése**

[5] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

[6] A jelen panasz alapján az Alkotmánybírósági vizsgálat tárgya a kérelem befogadhatósága esetén – álláspontunk szerint – az, hogy a bírósági döntés összhangban áll-e az Alaptörvényben foglalt követelményekkel. Továbbá az, hogy a Kúria döntése, amely élesen szembe megy azzal az egységes bírói gyakorlattal, hogy az ügyféli jog fogalmaként közvetlenül az ügyből, az azzal kapcsolatos jogviszonyból származó jogi érdeksérelem veszélye, fennállta, bekövetkezésének valószínűsítése igazolása szükséges, **ami megtörtént**, megsértette-e a törvények előtti

egyenlőséget, a tulajdonhoz való jogot, a határozat törvényben meghatározottak szerinti indokolásához való jogot, az ügyféli jog alapján bárkit megillető jog gyakorolhatóságát, a bárkit megillető kérelem, panasz közhatalmat gyakorló szervhez való szabad előterjesztési jogát, a felperesi indítványozó és az 1993. 04.21-éig bejegyzett tulajdonos bizonyított személyegyezőségét eltagadó valótlan tényállásra alapított eljárás lefolytatása mellett érvényre jutott, juthatott-e a tisztességes eljárás követelménye. **A felperes indítványozónak – képtelen módon – az önazonosság fennállását kellett bizonyítani a saját személyére vonatkozóan,** holott a személyére vonatkozó adatok a közhiteles nyilvántartásban elérhetők, azok ismertek, így megdöntésük hiányában vitássá nem tehetők. A bírósági felülvizsgálattal érintett 94.733/1993. számú földhivatali eljárásban és arra vonatkozóan tehát **azt kellett bizonyítani az indítványozónak, hogy az 1993. 04. 21-éig több évtizeden át tulajdonosként bejegyzett MSZMP KB személyében azonos jogi személy a felperesi indítványozó Magyar Munkáspárttal.** Ugyanis a Földhivatal a bejegyzett MSZMP KB tulajdonjog 1993-as törlésekor nem rendelte megküldeni, így nem küldte meg soha a törölt tulajdonos MSZMP részére a bejegyzett jogát nyilvánvalóan érintő földhivatali határozatot. Eközben nyilvánvaló tény az, hogy a bejegyzett joga alapján ügyfélnek minősülő bármely tulajdonos részére kötelező kézbesíteni a joga törléséről rendelkező határozatot. Ide kapcsolódik az, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.752/2018/8. számú ítélete a 23. pontban a KGD.2010.211. számú eset megjelölése mellett azt rögzíti, „Ha a határozatot az ügyféllel nem közölték, az ügy folyamatban lévőnek tekintendő”. **A 21.K.32.049/2017/8. számú ítélet eleve valótlan tényállást vett fel** azzal, hogy a felperesi indítványozó a Földhivaltól a „24684 hrsz-ú ingatlanra vonatkozó, 94.733/1993. számú – a Magyar Szocialista párt javára jogutódlás jogcímen tulajdonjog bejegyzéséről rendelkező – határozat kézbesítését kérte részére” eredetben 2016. 12. 29-én.. **Ezzel szemben** a felperesi indítványozó a saját MSZMP KB néven 1993. 04. 21-éig bejegyzett tulajdonjoga megszűnését, törlését eredményező 94.733/1993. számú határozat eredeti példányának a megküldését kérte. Ez jogszerű volt az indítványozó által állított és hiánytalanul csatolt bírósági iratokkal bizonyított ügyféli jog alapján, mert a **közhiteles nyilvántartásból a felperesi indítványozóról eleve tudott szervezeti adatokból ismert tényeken túl külön is bizonyítottuk, hogy az egyszerű névváltozások (4-7 m.) folytán azonos jogalanyiság mellett jogfolytonosan Magyar Munkáspárt néven működő jogi személy azonos az 1993. 04. 21-én a tulajdoni lapról törölt MSZMP KB-ként bejegyzett jogi személlyel.** Azért kellett csatolni a felperesi indítványozó személyazonosságát bizonyító bírósági végzéseket külön is, mert **az indítványozóról a közhiteles nyilvántartásban rögzített első adatállapotnál feltüntetett névadat évtizedeken át valótlan volt.** Miközben a Fővárosi Bíróság az MSZMP 1989-es kérelmének helyt adó döntéssel a Magyar Szocialista Munkáspárt nyilvántartásba vételéről hozott ténylegesen végzést, addig a bíróság jogerős végzésén nyugvó közhiteles nyilvántartásban mégsem a /2. számú végzésben lévő névadat volt bejegyezve **(18. m.)**. Ugyanis a Pk.60.682/2. számú végzés szerint 784 sorszámon nyilvántartásba vett Magyar Szocialista Munkáspárt szervezeti név helyett a közhiteles nyilvántartásban az első adatállapotnál valótlanul a Munkáspárt elnevezés került rögzítésre **(19. m.)**, ezért a közhiteles nyilvántartásban évtizedeken át nem volt Magyar Szocialista Munkáspárt (MSZMP) nevű, a bíróság által viszont ilyen névvel nyilvántartásba vett **(4. m.) jogi személy.** A nyilvántartás indítványozóra vonatkozó előzőek szerinti valótlan első névadata, így a Magyar Szocialista Munkáspárt szervezeti név nyilvántartásból való hiánya semmilyen módon nem róható fel a felperesnek, az nem eshet az indítványozó terhére. A felperes első valós névadatának közhiteles nyilvántartásba történt bejegyzésére 2016. 11. 03-án kelt bírósági intézkedés alapján **(20. m.)** csak 2016. 11. 16-án került sor **(21. m.)** visszamenőleges hatállyal. A közhiteles nyilvántartásból felperesi indítványozóról eleve tudott, de a bíróság névváltozásokat rögzítő mellékelt végzéseivel külön is bizonyított Magyar Szocialista Munkáspárt (=MSZMP) és Magyar Munkáspárt neveken különböző időkben rögzített jogi személy személyazonosságának egyezősége ellenére a 21.K.32.049/2017/8. számú ítélet bárminemű indokolás rögzítése, bizonyíték vagy jogszabály megjelölése nélkül azt rögzítette valótlanul **(2. old. utolsó bekezdés)**, hogy a törlésre került MSZMP Központi Bizottsága nevű „jogalany nyilvánvalóan nem azonos a felperessel”. Az ítélet képtelen módon még azt is valótlanul állítja, hogy „a felperes hivatkozása szerint sem ugyan arról a jogalanyról van szó, hanem arról, hogy a felperes jogutódja a az MSZMP Központi Bizottságának. Tehát a ... felperes nem tekinthető olyannak, mint akinek tulajdonjoga megszűnt”. **A felperesi indítványozó soha nem állította azt, hogy bárkinek a jogutódja lenne!** Az Etv. alapján ugyanakkor eleve kizárt a szervezeti jogutódlás társadalmi szervezetek között. A bíróság által rögzített valótlan tényállással szemben az ügyféli joga bizonyításához felperes éppen azt adta elő és bizonyította – **meg nem döntött** – bírósági közokiratokkal és azokon nyugvó közhiteles nyilvántartási adatokkal a saját személyére, önazonosságára vonatkozóan, hogy az indítványozó által 1989-et megelőzően is évtizedeken át használt, bíróság által 1989-es kérelem alapján nyilvántartásba vett MSZMP szervezeti név 1993-ban indult

egyszerű változásai miatt 2013-tól új elnevezéssel Magyar Munkáspárt néven jogfolytonosan működő jogalany személyében azonos a Földhivatal által a [REDACTED] hrsz-ú ingatlan tulajdoni lapjáról 1993. 04. 21-én törölt tulajdonossal. A KÚRIA Kfv.IV.37.752/2018/8. számú ítélete a 21. pontban azt rögzíti, hogy „az elsőfokú bíróság a közigazgatási perben eltérő tényállást nem állapított meg, az alperessel egyezően az érintett ingatlan tulajdoni lapját megvizsgálva állapította meg, hogy a bejegyzett adatok alapján a felperes az ingatlan nem volt tulajdonosa”. **Tehát a Földhivatali eljárásban, az elsőfokú és a felülvizsgálati közigazgatási perben is a bíróság a [REDACTED] hrsz-ú ingatlan tulajdoni lapjának egyszerű megvizsgálása alapján állapította azt meg, hogy a felperes az ingatlan nem volt tulajdonosa.** Tehát a Kfv.IV.37.752/2018/8. számú ítélet közokiratilag bizonyítja azt, hogy sem a Földhivatal, sem a bíróságok nem döntöttek meg a felperesi indítványozó személyére vonatkozó bírósági közokiratok és az azon nyugvó közhiteles nyilvántartás ismert adatait, hanem érdemi indokolás, pontos jogszabályhely, vagy okirati bizonyíték megjelölése nélkül egyszerűen azt foglalták közokiratokba és azt vették a döntés alapjaként figyelembe az érintett ingatlan tulajdoni lapjának vizsgálata alapján, hogy a Magyar Munkáspárt nevű felperes nem volt tulajdonosa az 1993. 04. 21-éig az MSZMP KB neve alatt, tulajdonként nyilvántartott [REDACTED] hrsz-ú ingatlanok. **A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenes eljárásban született megsemmisíteni indítványozott bírói határozat azt sem adta meg, hogy a bíróság milyen jogszabályt alkalmazott és miért azt alkalmazta akkor,** amikor törvényi felhatalmazás alapján a társadalmi / civil szervezeti ügyeiben kizárólagos eljárési hatáskörrel felruházott megyei bíróságok / törvényszékek egységei által nemperes eljárás keretében felperes kapcsán jogerős végzésekben (Bszi. 6. §) megállapított, közhiteles nyilvántartásban közzétett és most is a felperesi előadással egyezően elérhető szervezeti adatok helyett más adatokat fogadott el a felperesi indítványozó önazonosságát megsértve, a bizonyított személyegyezőség hiányát bizonyítékok nélkül állítva. Eközben a köztudomású főszabály az, hogy a közhiteles nyilvántartásban rögzített – és annak alapját képező jogerős bírósági végzésekben lévő – adatokat kell mindaddig valóságnak tekinteni, amíg azokat meg nem döntik. **Nem tekinthető közokiratban, közhiteles nyilvántartásban rögzített adat megdöntésének az, hogy bármilyen jogszabály megjelölése, érdemi adat vagy indokolás nélkül az ismert kötelező adatról egyszerűen kijelentik, hogy annak nem az a tartalma, amit a rendelkezésre álló közokiratok, a nyilvántartás rögzít.** Előzőek szerinti alkotmányos alapjogokat sértő eljárással a bíróság egyszerűen kijelentette, hogy a 2013-tól használt új elnevezés miatt Magyar Munkáspárt néven és továbbra is a bíróság által 1989-ben adott Pk.60.682 ügyszámon és 784 nyilvántartási számon működő civil szervezet nem azonos a [REDACTED] hrsz-ú ingatlan tulajdonosaként 1993. 04. 21-éig Földhivatal által bejegyzett, a bíróság által Pk.60.682 ügyszámon és 784 nyilvántartási számon nyilvántartásba vett, az Etv. 1989. 01. 24-i hatályba lépésekor is már jogi személy MSZMP-vel. Tehát a bíróság semmivel alá nem támasztott, a bíróság jogerős végzéseivel ütköző állítása szerint **a felperesi indítványozó nem azonos önmagával.**

- [7] Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék {ld. pl. 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33] és 28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie.
- [8] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes.
- [9] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával

korlátozható. Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből – az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel – a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgásteretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák.

- [10] Az Alkotmánybíróságnak az indítvány érdemi vizsgálata során az *indítvány* mikénti elbírálásának előfeltételét jelentő, a panasz alapjául szolgáló, azon kérdésben kell állást foglalnia, hogy a Fővárosi Bíróság / Törvényszék felperesi indítványozó szervezeti ügyében az 1989-es kérelemnek helyt adó határozat és azt követően hozott további, a Bszi. 6. §-a alapján mindenkre kötelező jogerős határozatok adataival, az Etv. 22. §-ával és külön bizonyításra nem szoruló köztudomású tényekkel is bizonyítottan jogfolytonosan működő MSZMP = Munkáspárt (1993-tól) = Magyar Kommunista Munkáspárt (2005-től) = Magyar Munkáspárt (2013-tól) kérelmező jogaira és kötelezettségeire kihatott-e, kihat-e az, hogy a Földhivatal és a bíróságok bármilyen figyelembe vehető bizonyíték nélkül egyszerűen kijelentik, hogy a felperesi indítványozó személyében nem azonos azzal, akinek a megjelölt bírósági közokiratok tartalma mutatja? Az MSZMP = Magyar Munkáspárt bizonyított személyegyeztőségének, így az önazonosságának bíróság általi eltagadása a közvetlen jogviszonyból származó jogi érdeksérelem veszélyét és fennálltát igazolja-e, így az indítványozó jogi érdekét megalapozza-e? Az indítványozó az őt még továbbra is **közvetlenül fenyegető jogtalan támadás** elhárításához jogosult-e igénybe venni a kizárólag bírósági úton kikényszeríthető jogvédelmi eszközöket.
- [11] Amennyiben a fenti kérdésekben – a bármely személyről kötelezően vezetendő közhiteles nyilvántartási adatok valós alapú figyelembe vétele mellett – az az alkotmányos válasz, hogy a Bszi. 6. § hatálya alá tartozó bírósági végzésekkel, az MSZMP Etv. hatályba lépésekor is jogi személy voltával, az Etv. kógens rendelkezésével, a közhiteles nyilvántartási adatok összevetésével bizonyított felperesi személyazonosság miatt az indítványozót ügyféli jog illet meg, így az indítványozó eljárás megindításához szükséges jogi érdeke igazolt volt és az fennáll, akkor a Kúria végzésében rögzített bizonyítottan valótlan tényállás miatt tévesen állított indítványozó ügyféli jogának hiánya **alapjogsértő**, az Alaptörvény V. cikkben biztosított jogtalan támadás elhárítása, a XV. cikke szerinti törvények előtti egyenlőség, a XXV. cikkben a közhatalmat gyakorló szervhez fordulás körében biztosított joggyakorlást elvonja. A felperesi indítványozó aggálytalanul bizonyított személyi adatainak, ezen keresztül az egyszerű névmódosítások miatti új elnevezések melletti személyegyeztőség Földhivatal és bíróságok általi – bizonyíték, jogszabály megjelölése nélküli – kétségbe vonása teljességgel formálissá teszi a közhatalmat gyakorló szervhez fordulás körében biztosított joggyakorlás lehetőségét.
- [12] A [11] pont sérelme maga után vonja az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárás kötelezettség sérelmét. A bizonyítottan fennállt és fennálló ügyféli jogból következő közvetlen jogi érdekekkel ütközően figyelembe vett jogi érdek állított hiánya ellentétes a 28. cikk azon előírásával, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. A felperes szervezeti ügyében a felperes hatályos szervezeti adatait megállapító, a Bszi. 6. §-a alapján mindenkre kötelező bírósági határozatok adataival ütközően bármilyen elfogadható adat, alkalmazott jogszabály megadása nélkül figyelembe vett valótlan, felperes tekintetében ügyidegen adatok valós és bíróság jogerős végzéseinek nyugvó adatokként való törvényértő értékelése és figyelembe vétele ugyancsak a tisztességes eljárás kötelezettségének a sérelmét jelenti.
- [13] Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az alkotmányjogi panasz jogorvoslat. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) és d) pontja szerinti alkotmányjogi panasz jogintézményének egyaránt elsődleges célja ugyanis az egyéni, szubjektív jogvédelem: a ténylegesen jogsérelmet okozó alaptörvény-ellenes jogszabály, illetve alaptörvény-ellenes bírói döntés által okozott jogsérelem orvosolása. Ehhez kapcsolódik a jogszabály felülvizsgálatára irányuló alkotmányjogi panaszok esetén másodlagos célként a későbbiekben előforduló

hasonló jogsértések megelőzése és ennek révén egyben az alkotmányos jogrend objektív védelme" (3367/2012. (XII. 15.) AB végzés, Indokolás [11-13]).

- [14] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése magában foglalja a bírósághoz fordulás jogát (36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]) mely nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el és arról érdemben, végrehajtható határozatával, végérvényesen dönt (30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [78]; 22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [16]). A 30/2014. (IX. 30.) AB határozat értelmében: "Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az államnak az a kötelezettsége fakad, hogy a H. határozatának bírósági felülvizsgálatát a XXVIII. cikknek megfelelő tisztességes eljárásban biztosítsa. Eszerint a bíróságnak lehetősége kell, hogy legyen arra, hogy az eljárásba vitt jogokat és kötelezettségeket az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében [korábban: az Alkotmány 57. § (1) bekezdésben] meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa." (Indokolás [62]-[63])
- [14] A 3124/2015. (VII. 9.) AB határozat szerint hangsúlyozni kell, hogy a bírósághoz fordulás joga egy hatékony és valós jogosultságot jelent [hasonlóan az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatához: Bellet kontra Franciaország (23805/94) 1995. december 4., 38. bekezdés; Kreuz kontra Lengyelország (28249/95) 2001. június 19., 52-57. bekezdés]. Az alkalmazott jogszabályok pedig nem vezethetnek arra, hogy a felet megakadályozzák abban, hogy egy rendelkezésre álló hatékony jogvédelmi eszközt igénybe vegyen. [Miragall Escolano és társai kontra Spanyolország (38366/97, 38688/97, 40777/98, 40843/98, 41015/98, 41400/98, 41446/98, 41484/98, 41487/98 és 41509/98) 2000. január 25., 36. bekezdés]
- [15] "A jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a hatóságok érdemi, ügydöntő határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109.]."
- (9/2013. (III. 6.) AB határozat. Emellett a jogorvoslathoz való jog érvényesülése szempontjából lényeges, hogy a jogorvoslati fórum ténylegesen mit vizsgálhat felül, azaz mi ennek a felülvizsgálatnak a terjedelme. (2/2013. (I. 23.) AB határozat, Indokolás [37])
- "Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége." (22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26])
- Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.]. (Indokolás [15])
- [16] A tisztességes eljáráshoz való jog a korábbi alkotmánybírósági gyakorlatban is alkotmányos védelemben részesült, annak ellenére, hogy szövetszerűen nem szerepelt az Alkotmányban. Az Alkotmánybíróság az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog védelmét az Alkotmány 57. § (1) bekezdésébe foglalt független és pártatlan bírósághoz való jog, valamint az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből eredő eljárásjogi garanciák egymásra vonatkoztatása útján alakította ki.

Az Alkotmánybíróság a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban (ABH 1998, 91., a továbbiakban: Abh.) foglalta össze a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját.

E szerint a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye nem pusztán a tisztességes (igazságos) tárgyalást foglalja magában, hanem kiterjed az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételére is. Az Abh.-t követő döntéseiben az Alkotmánybíróság esetről-esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata szerint az összes részletszabály betartása, vagy egyesek megszegése ellenére lehet az eljárás igazságtalan, méltánytalan vagy nem tisztességes. (ABH 1998, 91, 95.)

- [17] Ugyanakkor az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban - az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését értelmezve - az indokolási kötelezettséget a tisztességes eljárás egyik összetevőjeként határozta meg. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indokolási kötelezettség a tisztességes eljárásból fakadó olyan alkotmányos követelmény, amely abszolút korlátot állít a bírói döntési szabadság elé. A bíró ugyanis köteles döntésének indokairól az eljárási törvények keretei között számot adni, az indokolási kötelezettség elmulasztása lényegében az eljárási szabályok alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.

- [18] Az Alkotmánybíróság fenti határozatában rámutatott, hogy: "[a] tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon." (7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34])

Függetlenül attól, hogy helyt ad-e a kezdeményezésre irányuló kérelemnek, avagy sem, a kezdeményezés mikénti eldöntését legkésőbb az ügydöntő határozatban meg kell indokolnia. Az indítványozó – ügyféli joggal rendelkező – fél ugyanis joggal számíthat arra, hogy az ügye kapcsán felmerült és annak eldöntése szempontjából releváns közösségi jogi probléma a Bíróság elé kerül, annak kivizsgálása valós tényállás felvételén, így a konkrét ügyre és tényállásra valóban vonatkozó jogszabályok alkalmazásával és figyelembe vételével történik.

A fentiek teljes egészében vagy akár csak részleges elmaradása érdemi kihatással lehet az eljárás végeredményére, ezért a bíróság a valós tényálláshoz igazodóan, így a indítványozó bizonyított ügyféli jogából következő fennálló jogi érdekére figyelemmel köteles megindokolni az indítvány elutasítását, mivel egyrészt ez garantálja, hogy megalapozott döntést hozott a kezdeményezés tárgyában, másrészt az eljárásban fél csak így és ebben az esetben ismerheti meg a döntés valós és törvényi előírásoknak megfelelő okát. Ilyen esetekben különösen fennállhat az ún. „Köbler felelősség”. Az Alkotmánybíróság korábbi döntése szerint a nem megfelelően indokolt döntés az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését indítványozó fél tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmével jár.

- [19] Az Alkotmánybíróság szerint a bírósági úthoz, a bíróság általi döntéshez való jognak szerves része az eljárás minősége: ez adja a bírósághoz fordulás értelmét. [35/2002. (VII. 19.) AB határozatban ABH 2002, 199, 211.] Az eljárás tisztességességének önmagában ugyanis nem elégséges feltétele a bírósági út igénybevételének lehetővé tétele, az csak akkor biztosított, ha a bíróság érdemben, a fél által előadott és bizonyított valós tényállás figyelembe vétele mellett reagál (dönt) az eljárásban előterjesztett kérelmekre.

- [19] A 7/2013. (III. 1.) AB határozat

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabály értelmezésekor - az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán - irányadónak tekinti a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot.

(23) Az Abh.-ban foglaltak szerint: "[...] az Alkotmánybíróság által vizsgált, az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.** A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit, bizonyított tényelődásait a valós tartalmuknak megfelelően kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában az előzőek szem előtt tartásával számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket" (Abh., Indokolás [34]).

[20] A IV/333/2016 (2017.VII.11.) AB határozat

(14) 1. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő joggal kapcsolatban az alábbiakat állapítja meg.

(15) Az Alkotmánybíróság az eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot az eljárás egészének minőségében ragadta meg. A vonatkozó korábbi gyakorlat áttekintése során a testület a 13/2013. (VI. 7.) AB határozatban a korábbi alkotmánybírósági döntésekben foglaltak felhasználhatóságát illetően rögzített szempontok figyelembevételével járt el. Ennek megfelelően a konkrét ügy kapcsán összevetette az alapul szolgáló alaptörvényi, illetve alkotmányi rendelkezéseket, és megállapította, hogy nincs akadálya a korábbiakban kialakult és idevágó gyakorlat megfelelő alkalmazásának.

(16) Az Alkotmánybíróság a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában megállapította, hogy „[...] a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás «méltánytalan» vagy «igazságtalan», avagy «nem tisztességes»" [ABH 1998, 95.] {legutóbb megerősítette a 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [17]}.

(17) Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: mint ahogyan jelen ügyben is, elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig – mérlegelés eredményeként – mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve {vö. 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]}.

(21) Az Alkotmánybíróság ezt követően abban a kérdésben foglalt állást, hogy a nyilvánvalóan, az eljáró bíróság által is elismerten contra legem jogalkalmazás a konkrét esetben felemelkedett-e alkotmányjogilag is értékelhető szintre, és így sértette-e az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

(23) A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: *a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségétől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.*

(25) Az indokolás hiánya vonatkozásában az Alkotmánybíróság, figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e. Az Alkotmánybíróság tehát a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}.

(26) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes bírósági eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {lásd 7/2013. (III. 1.) AB határozat Indokolás [34]}.

(27) Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel a jelen ügy vonatkozásában megállapította, hogy nem teljesítette a törvényszék indokolási kötelezettségét akkor, amikor az ügy egyik leglényegesebb részéről, az adott tényállásra nyilvánvalóan vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem alkalmazása okairól nem adott számot határozatában.

(28) Az Alkotmánybíróság megállapítja továbbá, hogy a törvényszék önkényesen járt el akkor, amikor a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normát az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése ellenére nem alkalmazta.

(29) A fentieket összefoglalva az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a törvényszék contra legem jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányossági sérelem szintjére, és sértette az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Egyrészt a törvényszék a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolta meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazta. Másrészt, ezzel párhuzamosan, a törvényszék önkényesen járt el akkor, amikor a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe. Harmadrészt a törvényszék önkényesen járt el akkor is, amikor döntését egy olyan bírósági joggyakorlatra alapította, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó az új Polgári Törvénykönyv hatálybalépésével összefüggésben kifejezetten hatályon kívül helyezte.

(30) Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket indokolás nélkül figyelmen kívül hagyó bírósági indokolás azáltal okozta a jelen ügyben az egész bírósági eljárás tisztességtelenségét, hogy az indokolás hiánya két különböző jellegű jogalkalmazói önkénnyel is összekapcsolódott.

[21] Jelen eljárásban releváns törvények

1.) Az Egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény

4. § (1) bekezdés A társadalmi szervezet megalakulását követően kérni kell annak bírósági nyilvántartásba vételét. **A társadalmi szervezet nyilvántartásba vétele nem tagadható meg, ha alapítói az e törvényben előírt feltételeknek eleget tettek.** A társadalmi szervezet a nyilvántartásba vétellel válik jogi személlyé.

15. § (1) bekezdés A társadalmi szervezetet a székhelye szerint illetékes megyei bíróság, illetőleg a Fővárosi Bíróság (a továbbiakban együtt: bíróság) veszi nyilvántartásba.

22. § Az e törvény hatálybalépésekor működő és nyilvántartásba nem vett társadalmi szervezetek 1989. december 31-ig kérhetik nyilvántartásba vételüket. Ennek elmulasztása esetén a társadalmi szervezetet megszűntnek kell tekinteni.

2.) Az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény

3. § (4) bekezdés Ügyfél az a magánszemély, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet, amelynek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti. Az ügyfél jogai megilletik azt a szervet, amelynek feladatkörét az ügy érinti.

45. § (1) bekezdés A határozatot kézbesítés útján kell közölni, a jelenlevő ügyféllel azonban - ha jogszabály nem zárja ki - kihirdetés útján is közölni lehet.

47. § (1) bekezdés A határozat közlésének napja az a nap, amelyen azt kézbesítették, kihirdették, a közszemlére tett iratot levették, illetőleg a határozatot távközlési eszköz útján közölték.

3.) A 27/1972. (XII. 31.) MÉM rendelet

Vhr. 104. § (1) bekezdés A jogok és tények bejegyzéséről szóló határozatot - a tulajdoni lapon történt bejegyzés után - kézbesíteni kell:

d) pont akinek bejegyzett joga módosult, vagy megszűnt, illetőleg akinek érdekében a bejegyzett jog vagy tény módosult, vagy megszűnt,

4.) A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény

75. § (1) bekezdés A személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

75. § (2) bekezdés A személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve ha a védelem - jellegénél fogva - csak a magánszemélyeket illelheti meg.

77. § (1) bekezdés Mindenkinek joga van a névviseléshez.

78. § (1) bekezdés A személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

5.) A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény

2:42. § (1) bekezdés Mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja.

A személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen

2:43. § d) pont a becsület és a jóhírnév megsértése;

2:43. § f) pont a névviseléshez való jog megsértése;

3:1. § (1) bekezdés A jogi személy jogképes: jogai és kötelezettségei lehetnek.

3:1. § (2) bekezdés A jogi személy jogképessége kiterjed minden olyan jogra és kötelezettségre, amely jellegénél fogva nem csupán az emberhez fűződhet.

6.) a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény

86. § (1) bekezdés A civil és egyéb cégnek nem minősülő szervezetek nyilvántartása és az országos névjegyzék közhiteles.

7.) 1993. évi XXXI. törvény a Római Egyezményről

6. cikk - Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

13. Cikk – Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

14. Cikk - Megkülönböztetés tilalma

A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

17. Cikk - Joggal való visszaélés tilalma

Az Egyezmény egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, hogy az bármely állam, csoport vagy személy számára jogot biztosítana olyan tevékenység folytatására vagy olyan cselekedet végrehajtására, amely az Egyezményben foglalt jogok és szabadságok megsértésére vagy pedig az Egyezményben meghatározottnál nagyobb mértékű korlátozására irányul.

[22] Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

A Kúriához a kúriai döntés megtámadásának kizártsága miatt nem lehet további jogorvoslati kérelmet joghatályosan előterjeszteni. Egyéb bírósági eljárás nincs folyamatban.

Kelt: Budapest, 2019. december 19.

Tisztelettel:

Magyar Munkáspárt indítványozó

BODOR ÜGYVÉDI IRODA

Mellékletek:

1. Panaszos nyilatkozata
2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok, a sérelmezett határozat átvételének időpontját igazoló vétívek eredeti okiratként a felterjesztendő akta részét képezik, melyekre a panaszunkban hivatkozunk.
3. A tényállításokat bizonyító iratok másolata 1-21-ig.
4. Meghatalmazás jogi képviseltre